

1389

1. Beh. af Lovf. om Bestyrelsen af Færgevesenet.

1390

skal i saa Henseende gjøre opmærksom paa, at det paagældende Amt, der, som sagt, er et med Kommunikationsmidler meget lidet udrustet, for ikke at sige forsvømt Amt, vil, hvis dette Lovforslag vedtages, blive bebyrdet med en Mængde Færgesteder, jeg tror i Amt 8. Naar dette Resultat maa fastholdes, saa tror jeg virkelig, det er ganske naturligt, at man paataaler denne Amtskommunes Lærv, navnlig naar man finder, at Lovforslagets Bestemmelser i og for sig ikke ere billige. For saa vidt det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Woffen), som havde Ordet efter mig, udtalte, at det vilde være naturligt at dele Udgifterne i hvert enkelt Tilfælde, saa kan jeg ikke være ganske enig med det ærede Medlem deri. Jeg tror, at det er naturligt at blive staaende ved det nuværende Forhold, at Staten i hvert enkelt Tilfælde tager Sagen i sin Haand; men jeg tror rigtignot, at ligesom der kan være enkelte Tilfælde, navnlig med Hensyn til Smaaforandringer og Smaaforbedringer, hvor det er naturligt, at Amtskommunen bærer den største Del af Udgifterne, saaledes tror jeg ogsaa paa den anden Side, at der kan gives Tilfælde, hvor det vilde være unaturligt at paalægge Amtskommunen mere end en forholdsvis ringe Del af Udgifterne, dels paa Grund af Naturforholdene, dels paa Grund af den Interesse, som Forholdet i enkelte Tilfælde kan have ud over Amtsinteressen, altsaa for Staten i det Hele. Jeg fastholder altsaa, hvad jeg tidligere har udtalt, og forbeholder mig, hvis ikke Andre ville gjøre det, eller et Udvalg ikke maatte tage sig af Sagen, til 2den Behandling at stille et Forslag i den af mig antydede Retning.

Indenrigsministeren: Jeg maa virkelig atter minde det ærede Medlem om, at der ikke staaar et eneste Ord i Lovforslaget om, at Amtsraadet skal bære andre Udgifter end dem, det hidtil har havt; der staaar ikke et Mul derom. Der er tværtimod i § 3 udtrykkelig henvist til, hvad det ærede Medlem ikke synes at erindre, nemlig at der i disse Tilfælde altid er en Privilegiehaar — hvad der ganske vist ikke findes med Hensyn til Veiene — der skal holdes til Slden overensstemmende med sit Privilegium. Jeg har sagt, at Trykket vil komme til at hvile paa Amtsraadene, og jeg spøiede dertil, at det ogsaa burde hvile der; men det ærede Medlem glemte, at jeg ligeledes sagde, at den offentlige Menings Tryk kom til at hvile paa Amtsraadene. Der skal det som sagt ogsaa hvile; thi for saa vidt Lovforslaget gaar igennem, have de den nærmeste Forpligtelse

til at paaase, at Færgerne ere, som de bør være. Det er udtrykkelig antydet i Lovforslaget, at Amtsraadene ikke skulde bære Byrden. Det er sagt, at de, naar de ikke finde, at det er Baga-teller, hvorom Sagen dreier sig, og hvorom de ikke ville rejse Forhandling, skulle henvende sig til Indenrigsministeren og træffe Overenskomst med ham om, hvilke Udgifter der skal staffles tilveie til de større Anlæg. Jeg kan ikke se Andet, end at der her er taget en Reservation til Fordel for Amtskassen, som jeg vel ikke anser for nødvendig, men som jeg dog ikke kan have noget imod staaar der, siden den engang er kommen derind. Hvis man imidlertid vil spidse Tingen yderligere til, forekommer det mig, at man derved ogsaa maa fremkalde et Forbehold fra Regeringens Side om, at Udgifterne ikke komme til at paahvile Statskassen. Jeg tror for Øvrigt ikke, at det ærede Medlem havde havt nodig at tage en Reservation lige over for mine Ytringer om de partielle Interesser, thi han maa ikke glemme, at det ikke er Finantsministeren, men Indenrigsministeren, der staaar her. Jeg vil ganske vist sørge for, at Amtskommunerne, der staa ham nærmest, ikke blive prægraverede lige over for Statskassen, men som Medlem af Regeringen har jeg ogsaa den Forpligtelse at sørge for, at de Byrder, som naturlig paahvile Amtene, ikke skydes over paa Statskassen.

Bagger: Det er blot en ganske kort Bemærkning, jeg skal tillade mig at gjøre lige over for den ærede Indenrigsminister. Jeg finder nemlig til Trods for det Foredrag, vi nu hørte af den høitæredede Minister, at det vilde være naturligt og tilbøieligt ogsaa i Overensstemmelse med de Udtalelser, vi hørte fra Ministerbordet, at Lovforslaget kom til at indeholde en Bestemmelse i Analogi med det af Landstingets Udvalg stillede, men i selve Salen forfattede Forslag, hvorved det udtrykkelig udtaltes, at den principale Forpligtelse i pekuniær Henseende ikke paahvilede Amtsreparationssonden. Hvis en saadan Bestemmelse blev vedtagen, vilde Forholdet blive ved at være som nu, idet man saa bestemt viste, at det i de enkelte Tilfælde, som kom til at foreligge, maatte være Gjenstand for en særlig Forhandling og Underfølgelse ligesom nu, hvem der kom til at betale, enten Amtet eller Statskassen eller Amtet i Forening med Statskassen, eller hvem det ellers kunde være. Hvad jeg frygtede for, ser jeg imidlertid ikke afkræftet af, hvad vi hørte af den ærede Indenrigsminister, det nemlig, at Forholdet i Na-